

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 707

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 229 din 19 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991	2-8	550. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Romanu, județul Brăila	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
510. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Lisa, județul Brașov	8-9	573. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Pianu, județul Alba	14
534. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Cășeu, județul Cluj.....	9-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
543. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Idecu de Jos, județul Mureș	10-11	2.591. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 50/2011 pentru reglementarea modalității de plată și recuperare a cheltuielilor de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva persoanelor care ocupă sau au ocupat funcții de demnitate publică, înalți funcționari publici, funcționari publici și personal contractual în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al unităților aflate în subordinea acestora	15-16
544. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Săcuieu, județul Cluj	11-12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 229**

din 19 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Tornator — S.R.L., cu sediul în municipiul Brașov, în Dosarul nr. 1.198/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 833D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, doamna avocat Adina Jivan, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, expunând argumentele referitoare la nesocotirea, prin prevederile legii criticate, a dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 44 alin. (1) și (7) și art. 53 din Constituție, prezentate pe larg în motivarea scrisă aflată la dosarul cauzei.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că, în opinia sa, critica vizează modul de aplicare a textelor de lege supuse controlului de constituționalitate și inexistența unei practici unitare a instanțelor judecătorești în această materie. În subsidiar, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în acest sens, că își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.153 din 13 septembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.198/62/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Tornator — S.R.L., cu sediul în municipiul Brașov, într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei decizii emise de Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Focșani prin care s-a dispus suspendarea serviciului public silvic cu privire la un teren forestier deținut de autoarea excepției.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că legea criticată nu este suficient de accesibilă, precisă și previzibilă, lăsând loc aprecierii arbitrare a autorităților din domeniu cu privire la punerea sa în aplicare. Susține că lipsa preciziei rezultă din însuși obiectul legii, întrucât noțiunea de „*serviciu public cu specific silvic*” nu este definită nicăieri în legislație și nici nu se regăsește în vreun alt act normativ. Această noțiune seamănă cu cea de „*servicii silvice*”, definită la pct. 46 din anexa la Codul silvic, dar noțiunile rămân diferite. Cea de „*servicii silvice*” se referă la totalitatea acțiunilor ce au ca scop asigurarea pazei, supravegherii stării de sănătate a pădurilor și stabilirii anuale a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic. Or prin suspendarea acestor servicii se ajunge tocmai la efectul opus celui avut în vedere la adoptarea Legii nr. 374/2006. Arată că Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, act normativ ulterior legii criticate, aduce modificări radicale în ceea ce privește gestionarea pădurilor, menționând, în acest sens, faptul că actele de punere în valoare nu se mai întocmesc de către proprietari, ci de ocoalele silvice autorizate cu care aceștia au încheiat contracte de prestări de servicii. Consideră că noțiunea de „*servicii silvice*” nu poate fi corespondenta celei de „*serviciu public cu specific silvic*”, întrucât suspendarea acestuia ar trebui să reprezinte o măsură de conservare a mediului și a pădurii, pe când suspendarea serviciilor silvice ar reprezenta o măsură dăunătoare mediului. Mai susține că măsurile cuprinse în legea criticată aduc limitări în ceea ce privește atributul folosinței bunului, iar, în anumite cazuri, pun în pericol chiar substanța bunului. Mai mult, sunt nesocotite și prevederile art. 44 alin. (7) din Constituție, întrucât proprietarul este împiedicat să respecte obligația privind protecția mediului.

7. Autoarea excepției critică, punctual, și prevederile art. 1—3 și ale art. 4 alin. (1)—(3) din Legea nr. 374/2006, în măsura în care se interpretează în sensul că vizează și proprietarii subsecvenți care au dobândit aceste terenuri prin contracte de vânzare-cumpărare, iar nu doar proprietarii în baza actelor de constituire și reconstituire a titlurilor de proprietate. Arată că, în scopul protejării terenurilor forestiere de eventuale defrișări,

legiuitorul a instituit un regim de suspendare a serviciului public cu specific silvic, care să asigure această protecție până la soluționarea litigiilor cu privire la constituirea sau reconstituirea dreptului de proprietate. Dar această restrângere a exercițiului dreptului de folosire a pădurii proprietate privată este o măsură proporțională doar în condițiile în care ar exista un risc de anulare a titlului de proprietate al titularului. Or în situația sa, de cumpărător de bună-credință, titlul său este protejat în ipoteza anulării titlului autorilor săi. Susține că, în aceste condiții, suspendarea serviciului public cu specific silvic constituie o restrângere excesivă, disproportională, a unor drepturi și libertăți fundamentale. Raportat la scopul urmărit de legiuitor, astfel cum este definit în expunerea de motive a legii — acela al evitării riscului unor tăieri rase — măsura suspendării apare ca vădit disproportională. Precizează că legiuitorul a indicat expres și persoanele vizate prin măsurile luate în baza Legii nr. 374/2006, respectiv persoanele care nu aveau dreptul, dar au primit terenuri forestiere în proprietate, persoanele care aveau dreptul la reconstituire, dar au primit teren forestier pe un alt amplasament decât cel deținut înainte de 1948 și celelalte persoane care dețin terenuri forestiere în baza unui titlu din categoria celor enumerate la art. III din Legea nr. 169/1997. Așadar, Legea nr. 374/2006 a apărut din nevoia de a împiedica distrugerea pădurilor cu privire la care titlurile de proprietate au fost nelegal emise și de a păstra integritatea fondului forestier până la finalizarea demersurilor legale de către persoanele cu adevărat îndreptățite. Or în speță, neexistând pericolul de a pierde proprietatea asupra terenului — fiind terț cumpărător de bună-credință — și nici riscul să realizeze defrișări masive, societatea autoare a excepției susține că lipsirea de bunul proprietatea sa este disproportională. Suspendarea serviciului public cu specific silvic determină imposibilitatea proprietarului de a mai desfășura orice activitate în pădure, deci de a se folosi de un bun al său. Limitând esențial unul dintre atributele dreptului de proprietate, autoarea excepției apreciază că suspendarea se poate dispune doar împotriva proprietarilor care dețin terenul forestier în baza unor acte de constituire sau reconstituire a dreptului de proprietate privată și doar în condițiile în care există pe rolul instanțelor de judecată o acțiune vizând nulitatea titlului de proprietate în temeiul art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997. Doar în acest mod restricționarea semnificativă a exercițiului dreptului de proprietate adusă de Legea nr. 374/2006 poate avea o justificare suficientă, și anume protejarea unei păduri ce ar putea fi tăiată masiv de către proprietarul aparent, confruntat cu iminența pierderii titlului său de proprietate. Or principiul proporționalității presupune ca orice decizie sau măsură adoptată de organele abilitate să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor, pe o echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit. Susține că se încalcă și libertatea economică garantată de art. 45 din Constituție, precum și libertatea comerțului protejată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, prin restrângerea excesivă a acestora, întrucât afectează în mod direct activitatea economică a societății autoare a excepției, care nu mai poate avea acces la proprietatea sa și, implicit, nu mai poate desfășura activitatea de exploatare de masă lemnoasă, activitate esențială pentru aceasta. Arată că, întrucât este protejată în calitate de cumpărător de bună-credință, nu este rațională suspendarea serviciului public cu specific silvic față de aceasta, cât timp în nicio ipoteză titlul său nu va fi anulat, ingerința în activitatea sa economică prin împiedicarea desfășurării obiectului principal de activitate fiind vădit disproportională.

8. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că art. 1 din Legea nr. 374/2006 este neconstituțional în măsura în care noțiunea de serviciu public cu specific silvic nu este definită în lege. Nu se poate presupune de către destinatarii legii care este conținutul acestei noțiuni, care nu este reglementată în vreun alt act normativ. Este deci neclară ipoteza, ca element al structurii noțiunii juridice, nefiind respectate dispozițiile art. 37 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Apreciază că celelalte critici de neconstituționalitate formulate sunt neîntemeiate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât se critică anumite aspecte de interpretare și aplicare a normelor pretins neconstituționale, și anume dacă se aplică sau nu prevederile Legii nr. 374/2006 în ceea ce privește suspendarea serviciului public cu specific silvic, inclusiv cumpărătorului de bună-credință, și nu doar proprietarilor terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile Legii nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 1: „*Serviciul public cu specific silvic la nivel național pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă în condițiile prezentei legi.*”;

— Art. 2: „*Comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor identifică proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și introduc la instanțele judecătorești competente acțiuni în constatarea nulității documentelor respective, dacă acestea nu au fost introduse de persoanele prevăzute la art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, care au obligația de a face cunoscut comisiilor introducerea acțiunii în constatarea nulității.*”;

— Art. 3: „(1) Comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor comunică inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare care sunt proprietarii terenurilor forestiere situate pe raza unității administrativ-teritoriale pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) se face cu precizarea clară a datelor de identificare a terenurilor forestiere, în conformitate cu amenajamentul silvic.

(3) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare suspendă serviciul public silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pe baza comunicării prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 4: „(1) Suspendarea prevăzută la art. 3 alin. (3) încetează la data comunicării de către comisiile județene pentru stabilirea drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor a hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, favorabile proprietarilor, care clarifică situația juridică a terenurilor forestiere, către inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.

(2) Hotărârile judecătorești prevăzute la alin. (1) se aduc la cunoștință comisiilor județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor de către proprietari și de către autoritățile parte în procese.

(3) Pe perioada suspendării serviciului silvic prevăzut la art. 3 alin. (3), paza terenurilor forestiere se asigură de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.

(4) Cheltuielile determinate de asigurarea pazei prevăzute la alin. (3) se suportă de la bugetul de stat și se decontează în condițiile art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, și ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 483/2006 pentru aprobarea atribuțiilor ocoalelor silvice de stat și ale celor constituite ca structuri proprii, a obligațiilor ce revin deținătorilor de păduri, în vederea respectării regimului silvic, precum și a Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România.”;

— Art. 5: „Prestarea serviciului public cu specific silvic cu încălcarea prevederilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.”;

— Art. 6: „(1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 5 se face de către personalul silvic cu atribuții de control din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și de structurile subordonate.

(2) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 5, se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Dispozițiile art. III alin. (1) și (2) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, la care fac referire prevederile legii criticate, au următorul conținut normativ:

„(1) Sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispozițiilor legislației civile, aplicabile la data încheierii actului juridic, următoarele acte emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar

nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi:

a) actele de reconstituire sau de constituire a dreptului de proprietate, în favoarea persoanelor care nu erau îndreptățite, potrivit legii, la astfel de reconstituiri sau constituirii, cum sunt:

(i) actele de reconstituire în favoarea unor persoane care nu au avut niciodată teren în proprietate predat la cooperativa agricolă de producție sau la stat sau care nu au moștenit asemenea terenuri;

(ii) actele de reconstituire și constituire în favoarea altor persoane asupra vechilor amplasamente ale foștilor proprietari, solicitate de către aceștia, în termen legal, libere la data solicitării, în baza Legii nr. 18/1991 pentru terenurile intravilane, a Legii nr. 1/2000 și a prezentei legi, precum și actele de constituire pe terenuri scoase din domeniul public în acest scop;

(iii) actele de reconstituire și constituire a dreptului de proprietate în favoarea altor persoane asupra terenurilor proprietarilor care nu au fost înscrși în cooperativa agricolă de producție, nu au predat terenurile statului sau acestea nu au fost preluate de stat prin acte translativ de proprietate;

(iv) actele de reconstituire sau constituire a dreptului de proprietate emise după eliberarea titlului de proprietate fostului proprietar pe vechiul amplasament, transcris în registrele de transcripțiuni și inscripțiuni sau, după caz, intabulat în cartea funciară, precum și actele de înstrăinare efectuate în baza lor;

(v) actele de reconstituire și constituire a dreptului de proprietate în măsura în care au depășit limitele de suprafață stabilite de art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991;

(vi) actele de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unor terenuri forestiere pentru persoanele care nu au deținut anterior în proprietate astfel de terenuri;

b) actele de constituire a dreptului de proprietate pe terenurile agricole aflate în domeniul public sau privat al statului ori în domeniul public al comunelor, orașelor sau municipiilor;

c) actele de reconstituire sau de constituire a dreptului de proprietate în intravilanul localităților, pe terenurile revendicate de foștii proprietari, cu excepția celor atribuite conform art. 23 din lege;

d) actele de constituire a dreptului de proprietate pe terenurile agricole constituite ca izlaz comunal;

e) actele de constituire a dreptului de proprietate, în condițiile art. 20, în localitățile în care s-a aplicat cota de reducere prevăzută de lege;

f) actele de constituire a dreptului de proprietate, în condițiile art. 20 și în cazul în care în localitatea respectivă nu s-a constituit dreptul de proprietate persoanelor îndreptățite de lege;

g) transferurile de terenuri dintr-o localitate în alta, efectuate cu încălcarea condițiilor prevăzute de lege, în scopul ilicit de a spori prin aceasta valoarea terenului primit ca urmare a transferului;

h) actele de vânzare-cumpărare privind construcțiile afectate unei utilizări sociale sau culturale — case de locuit, creșe, grădinițe, cantine, cămine culturale, sedii și altele asemenea — ce au aparținut cooperativelor agricole de producție, cu încălcarea dispozițiilor imperative prevăzute la ultimul alineat al art. 28 din lege.

[...]

(2) Nulitatea poate fi invocată de primar, prefect, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și de alte persoane care justifică un interes legitim, iar soluționarea cererilor este de competența instanțelor judecătorești de drept comun.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 44 alin. (1) și (7) care garantează dreptul de proprietate privată și obligă proprietarul la respectarea sarcinilor privind protecția mediului, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți și art. 135 alin. (2) lit. e) potrivit căruia statul trebuie să asigure libertatea comerțului. De asemenea, prin raportare la art. 20 din Constituție, se invocă prevederile art. 1 — „Protecția proprietății” din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, pentru început, că litigiul în cadrul căruia aceasta a fost invocată are ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care s-a admis cererea de anulare a unei decizii emise de Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare Focșani privind suspendarea serviciului public cu specific silvic cu privire la o suprafață de teren forestier. În acest cadru procesual, autoarea excepției a criticat și dispozițiile art. 5 și art. 6 din Legea nr. 374/2006, care se referă la sancționarea contravențională a activităților de prestare a serviciului public cu specific silvic cu încălcarea prevederilor actului normativ criticat. Or, din moment ce în cauză nu s-a pus în discuție aplicarea vreunei sancțiuni contravenționale, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 și art. 6 din Legea nr. 374/2006 este inadmisibilă, neîndeplinind condiția impusă de prevederile art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia dispozițiile de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei în cursul judecării căreia aceasta a fost ridicată.

16. În continuare, în ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1—4 din Legea nr. 374/2006, Curtea observă că autoarea acesteia susține că legea criticată nu este suficient de accesibilă, precisă și previzibilă, întrucât noțiunea de „serviciu public cu specific silvic” nu este definită nicăieri în legislație și nici nu se regăsește în vreun alt act normativ. Se arată, în acest sens, că noțiunea de „serviciu public cu specific silvic”, cuprinsă în actul normativ criticat, seamănă cu cea de „servicii silvice”, definită la pct. 46 din anexa la Codul silvic din 2008, dar noțiunile rămân diferite.

17. Referitor la aceste susțineri, Curtea reține că, prin Decizia nr. 451 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 17 iunie 2011, a constatat că „serviciul public cu specific silvic” implică marcarea arborilor, eliberarea de documente pentru transport și valorificare, precum și paza pădurilor, în caz de solicitare, iar aceste acțiuni reprezintă etapa premergătoare exploatării lemnului de către personalul silvic care funcționează în cadrul ocoalelor silvice. În prezenta cauză, analizând legislația incidentă în materie, Curtea reține că sfera de cuprindere a acestei noțiuni este mai largă decât cea menționată în Decizia nr. 451 din 12 aprilie 2011 și presupune, pe lângă acțiunile ce premerg exploatării lemnului și, respectiv, pazei pădurilor, și alte activități cu caracter tehnic, în vederea asigurării ocrotirii, dezvoltării și integrității fondului forestier național. Astfel, potrivit art. 11, cuprins în titlul II — *Fondul forestier proprietate publică*, cap. I — *Administrarea fondului forestier proprietate publică a statului* din Legea nr. 26/1996 privind Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, „Regia Națională a

Pădurilor exercită și atribuții de servicii publice cu specific silvic”, iar potrivit art. 15, în pădurile proprietate privată ale altor deținători, precum și în vegetația forestieră din afara fondului forestier, serviciile de specialitate sunt prestate de Regia Națională a Pădurilor, la cerere, contra cost.

18. În legătură cu aceste atribuții ale Regiei Naționale a Pădurilor, Curtea observă totodată că, potrivit art. 9 din Codul silvic din 1996, regimul silvic constituie un sistem de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza acestui fond, având ca finalitate asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere, iar elaborarea normelor ce constituie regimul silvic revine autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, care exercită și controlul aplicării acestui regim.

19. De asemenea, art. 8¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, modificată și completată prin Legea nr. 120/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 6 mai 2004, face referire la „structura silvică care asigură serviciul public cu specific silvic, în condițiile Legii nr. 26/1996 — Codul silvic”, iar potrivit art. 10 alin. (2) din același act normativ, „Serviciul public cu specific silvic pentru proprietarii de păduri din fiecare localitate se asigură pe structura silvică autorizată ce administrează majoritatea fondului forestier din raza localității respective”.

20. Din analiza acestor reglementări juridice se desprinde concluzia că noțiunea de „serviciu public cu specific silvic” se referă la serviciile prestate de autoritatea publică cu atribuții în silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, reorganizată în Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 16 martie 2009, în vederea asigurării serviciilor silvice pentru fondul forestier național. Potrivit art. 50 și 51 din Codul silvic din 1996, ocrotirea, asigurarea integrității și dezvoltării fondului forestier național constituie o preocupare fundamentală, de interes național, a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor.

21. În ceea ce privește noțiunea de „servicii silvice”, Curtea constată că aceasta este definită în mod expres în anexa la Codul silvic din 2008, aprobat prin Legea nr. 46/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, potrivit căreia acestea reprezintă „activitățile cu caracter tehnic desfășurate de ocoalele silvice de regim sau de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva în scopul asigurării pazei și supravegherii stării de sănătate a pădurilor și stabilirii anuale a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic, cu respectarea regimului silvic; executarea lucrărilor silvice stabilite se face în regie proprie, de către ocoalele silvice care asigură administrarea sau serviciile silvice ori prin prestări de servicii, în condițiile legii”.

22. În ceea ce privește susținerile autoarei excepției referitoare la faptul că noțiunea de „servicii silvice” utilizată de Codul silvic din 2008 nu se suprapune cu noțiunea de „serviciu public cu specific silvic” folosită în cadrul reglementărilor juridice anterioare privitoare la terenurile forestiere, inclusiv în Codul silvic din 1996, astfel cum s-a arătat anterior, Curtea reține că, deși nu a beneficiat de o definiție legală, din analiza reglementărilor legale în materie rezultă că, și înainte de intrarea în vigoare a Codului silvic din 2008, aceasta se referea la

activitățile cu caracter tehnic desfășurate de Regia Națională a Pădurilor, prin structurile sale organizatorice și funcționale, în vederea asigurării respectării regimului silvic al fondului forestier național.

23. De altfel, voința legiuitorului în sensul unității terminologice a acestor două noțiuni rezultă în mod indirect și din modificările legislative intervenite în domeniul actelor normative din domeniul silvic. Astfel, potrivit art. 4 lit. b) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, constituie contravenție silvică „neîndeplinirea de către ocolul silvic nominalizat, la cererea proprietarului, a obligațiilor ce îi revin cu privire la **asigurarea serviciului public cu specific silvic pentru pădurile situate în localitățile aflate în raza administrativă a acestuia**”. Acest text de lege a fost modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 15 iunie 2017, iar obligația ocolului silvic se referă în prezent la **asigurarea administrării serviciilor silvice**, tocmai în vederea realizării unei armonizări terminologice cu noțiunea utilizată în Codul silvic din 2008.

24. Totodată, în ceea ce privește diferențierea dintre cele două noțiuni în discuție, în sensul că, înainte de intrarea în vigoare a Codului silvic din 2008, „*serviciul cu specific silvic*” era „*public*”, iar, în prezent, Codul silvic definește în mod expres noțiunea de „*servicii silvice*”, Curtea observă că acest din urmă act normativ a modificat administrarea sau, după caz, asigurarea serviciilor silvice, pentru întregul fond forestier național, indiferent de forma de proprietate. Potrivit Codului silvic din 1996, art. 64 și următoarele, cuprinse în titlul III — *Fondul forestier proprietate privată*, administrarea fondului forestier proprietate privată se realiza de către proprietarii acestuia, individual sau în asociații, care aveau obligația să respecte regimul silvic. De asemenea, Regia Națională a Pădurilor executa, prin ocolul silvic, pe contul proprietarului, lucrările de împădurire și de întreținere până la regenerarea definitivă, iar regenerarea pădurilor proprietate privată, după tăiere, se realiza de către proprietari, cu sprijinul tehnic al Regiei Naționale a Pădurilor.

25. În prezent, potrivit art. 10 și următoarele din Codul silvic din 2008, cuprinse în titlul II — *Administrarea fondului forestier național*, administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură prin ocoale silvice autorizate. Acestea sunt de două tipuri: ocoale silvice de stat și ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ-teritoriale, de persoanele fizice ori de persoanele juridice care au în proprietate fond forestier ori de asociații constituite de către acestea. De asemenea, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 20 octombrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 6 martie 2006, ocoalele silvice sunt, în funcție de forma de proprietate, ocoale silvice de stat și ocoale silvice private.

26. Prin urmare, Curtea reține că, în prezent, serviciile silvice, în sensul activităților cu caracter tehnic desfășurate în scopul asigurării pazei și supravegherii stării de sănătate a pădurilor sau a lucrărilor silvice prevăzute de amenajamentul silvic, nu mai reprezintă un monopol al autorității publice ce răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, astfel încât respectarea regimului silvic se face și prin intermediul ocoalelor

silvice private, fiind pe deplin justificată noua terminologie utilizată în Codul silvic din 2008, respectiv „*servicii silvice*”, iar nu „*serviciu public cu specific silvic*”.

27. În concluzie, Curtea constată că prevederile art. 1—4 din Legea nr. 374/2006 întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate deduse din dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), întrucât normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întreg ansamblul normativ din care fac parte, respectiv la întreaga legislație incidentă domeniului de reglementare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 39 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2017, paragraful 17).

28. De asemenea, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la respectarea criteriilor de calitate ale normelor juridice (de exemplu, Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în *Cauza Rekvényi împotriva Ungariei*, paragraful 34), previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării. Totodată, în Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în *Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, s-a statuat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului de lege, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, instanța europeană de contencios al drepturilor omului a mai statuat că numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică, iar funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielele ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (hotărârile din 25 mai 1993 și din 20 mai 1999, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, și *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Ilustrativă în acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 1.646 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 21 ianuarie 2010.

29. Cu privire la raportarea criticii de neconstituționalitate la prevederile referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și a proprietății private, cuprinse în art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, prin care autoarea excepției arată că măsurile cuprinse în legea criticată aduc limitări în ceea ce privește atributul folosinței bunului, în măsura în care se interpretează în sensul că vizează și proprietarii subsecvenți care au dobândit aceste terenuri prin contracte de vânzare-cumpărare, și nu doar proprietarii în baza actelor de constituire și reconstituire a titlurilor de proprietate, Curtea apreciază că își menține valabilitatea jurisprudența sa anterioară pronunțată în legătură cu același act normativ și cu privire la critici de neconstituționalitate identice.

30. Astfel, prin Decizia nr. 642 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 19, anterior citată, Curtea a reținut că nu poate fi primită critica potrivit căreia Legea nr. 374/2006

instituie o interferență în conținutul juridic al dreptului de proprietate privată prin suspendarea folosinței — *jus utendi* și *jus fruendi* — ca atribut al dreptului de proprietate asupra imobilului. Astfel, Curtea a reținut că legiuitorul a decis suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru terenurile forestiere restituite în favoarea persoanelor care nu aveau acest drept. Așa fiind, legiuitorul a prevăzut, pentru anumite situații speciale, cum este cea din actul normativ criticat, posibilitatea suspendării serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997, dispoziții legale ce precizează o dată în plus sancțiunea nulității actelor translative de proprietate încheiate cu încălcarea normelor legale imperative. Or, cum un act nul nu poate produce efecte, fiind desființat de la data încheierii lui, un asemenea act nu poate să constituie temeiul dobândirii valabile a dreptului de proprietate.

31. De asemenea, prin decizia menționată, paragraful 23, în legătură cu susținerile referitoare la neconstituționalitatea prevederilor art. 1—4 din Legea nr. 374/2006, în măsura în care se interpretează că suspendarea serviciului public cu specific silvic se poate dispune și cu privire la alte persoane titulare ale dreptului de proprietate decât cele pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997, Curtea a reținut că această critică reprezintă, în fapt, o chestiune de interpretare și aplicare a textelor de lege criticate la cazul concret dedus judecării instanței în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate. Prin urmare, Curtea a apreciat că problema de drept referitoare la aplicarea dispozițiilor de lege criticate numai în ceea ce privește destinatarul originar pe numele căruia au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

32. În cauza de față, astfel cum rezultă din actele dosarului, în mod similar aspectelor de fapt relevate în decizia Curții Constituționale anterior menționată, dobânditorului originar al terenului forestier în discuție i-a fost reconstituit dreptul de proprietate privată potrivit legilor fondului funciar, fiind emis titlul de proprietate la data de 24 aprilie 2008. Ulterior, la data de 9 mai 2008, acesta a donat dreptul de proprietate asupra întregii suprafețe de teren forestier, iar, la data de 12 iunie 2008, aceeași suprafață de teren a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu societatea autoare a prezentei excepții de neconstituționalitate, prin care aceasta din urmă a devenit proprietar al terenului forestier în cauză. Astfel cum reiese din actele dosarului, mai exact din Sentința civilă nr. 1.219/CA din 22 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, statul român, prin Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, Direcția Silvică Buzău, a introdus o acțiune în constatarea nulității absolute a titlului de proprietate emis pentru suprafața de teren forestier în discuție, a procesului-verbal de punere în posesie, precum și a tuturor actelor subsecvente, respectiv actul de donație și contractul de vânzare. Curtea observă în acest context că, potrivit prevederilor art. III alin. (2⁴) din Legea nr. 169/1997, introduse prin articolul unic pct. 4 din titlul V al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, „(2⁴) În cazul unor înstrăinări succesive ale terenurilor, cel care a vândut terenul pe baza titlului constatat nul este obligat să remită prețul actualizat fostului proprietar rămas fără teren”. Așadar, legiuitorul a dat preferință subdobânditorilor înstrăinărilor succesive ale terenurilor ale căror titluri au fost constatate nule, din rațiuni

legate de securitatea circuitului civil, însă a prevăzut că, în acest caz, cel care a înstrăinat terenul îi restituie fostului proprietar (care ar fi fost îndreptățit la restituire, după constatarea nulității absolute a titlului emis anterior, pentru același teren revendicat), prețul încasat din vânzarea terenului, actualizat.

33. De altfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat în legătură cu constituționalitatea prevederilor art. III alin. (2⁴) din Legea nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, prin deciziile nr. 517 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 25 iunie 2007, și nr. 746 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 29 iulie 2008, statuând că „(...) reglementarea sancțiunii nulității absolute a actelor emise în mod ilegal, până la adoptarea legii criticate, nu presupune încălcarea principiului statului de drept și respectarea principiului de dreptate, consacrat ca valoare constituțională la art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, care prevede că «România este stat de drept [...] în care [...] drepturile și libertățile cetățenilor [...], dreptatea [...] reprezintă valori supreme, [...] și sunt garantate». Astfel, legiuitorul a stabilit că existența drepturilor dobândite cu rea-credință sau prin abuzul autorității publice nu este compatibilă cu garantarea drepturilor și libertăților cetățenilor, potrivit prevederilor art. 57 din Constituție, în virtutea cărora «Cetățenii români [...] trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți». Or, este de competența instanțelor judecătorești să constate, în funcție de probele administrate în cauză, buna sau reaua-credință a celui care a vândut terenul pe baza titlului constatat nul sau a subdobânditorului terenului și, după caz, să facă aplicarea dispozițiilor art. III alin. (2⁴) din Legea nr. 169/1997 sau a celor care constituie dreptul comun în materia cauzei contractelor civile, respectiv art. 966—968 din Codul civil”.

34. În consecință, Curtea apreciază că intră în competența instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate să se pronunțe asupra aplicării actului normativ criticat și față de autoarea excepției de neconstituționalitate, acesta constituind un aspect ce ține de interpretarea și aplicarea legii la cazul dedus judecării, iar nu o problemă de constituționalitate a textelor de lege criticate.

35. De altfel, în legătură cu scopul actului normativ criticat, astfel cum reiese din analiza fișei legislative a acestuia, respectiv a expunerii de motive a inițiatorului, suspendarea serviciului public cu specific silvic a avut în vedere clarificarea situației juridice a terenurilor forestiere în privința cărora au fost emise titluri de proprietate susceptibile de a fi anulate, în temeiul art. III din Legea nr. 169/1997, în vederea stopării tăierii abuzive a pădurilor, realizată prin folosirea „mascată” a serviciilor silvice. Așadar, motivul emiterii actului normativ a fost protejarea terenurilor forestiere sau cu vegetație forestieră, în considerarea situației juridice neclare a terenurilor în cauză, iar nu a deținătorilor, cu orice titlu, a acestora.

36. În ceea ce privește raportarea criticii de neconstituționalitate la prevederile art. 45 din Constituție referitoare la libertatea economică, Curtea reține că textul constituțional invocat, garantând accesul liber al persoanei la o activitate economică, precizează că exercitarea acesteia trebuie să se realizeze în condițiile legii. Așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei

anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011).

37. Pentru aceleași considerente, în prezenta cauză nu pot fi reținute nici susținerile referitoare la încălcarea dispozițiilor cuprinse în art. 44 alin. (7) care obligă proprietarul la respectarea

sarcinilor privind protecția mediului, art. 135 alin. (2) lit. e) potrivit căruia statul trebuie să asigure libertatea comerțului și ale art. 1 — „*Protecția proprietății*” din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 20 din Constituție. De asemenea, nefiind constatată nicio încălcare a drepturilor fundamentale, prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 și 6 din Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Tornator — S.R.L., cu sediul în municipiul Brașov, în Dosarul nr. 1.198/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 1—4 din Legea nr. 374/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Lisa, județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Lisa, județul Brașov, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Lisa, județul Brașov, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

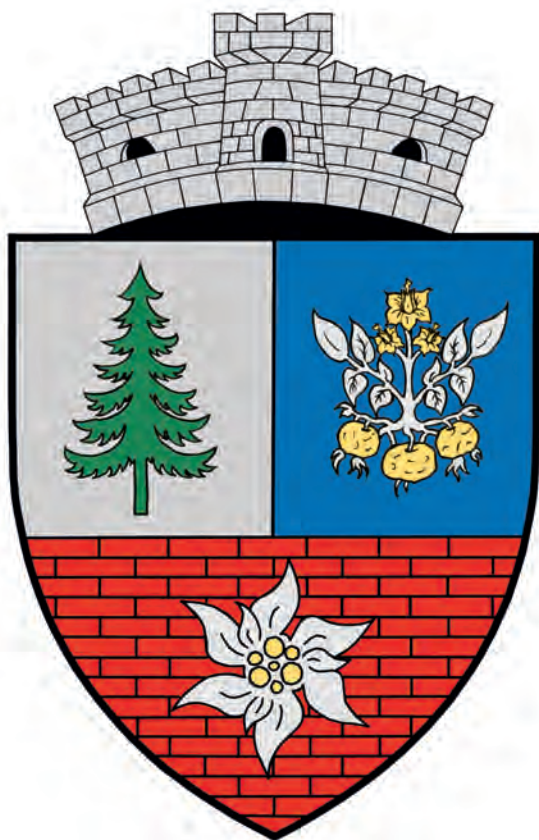
Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 5 iulie 2018.
Nr. 510.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Lisa, județul Brașov

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Lisa,
județul Brașov

Descrierea stemei

Stema comunei Lisa, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și despicat în partea superioară.

În partea superioară, în partea dreaptă, în câmp de argint, se află un brad verde.

În partea superioară, în partea stângă, în câmp albastru, se află o plantă de cartof de argint cu trei flori de aur și trei cartofi tot de aur.

În vârful scutului se află o floare-de-colț de argint cu stamine de aur, plasată în câmp zidit roșu.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Bradul reprezintă bogăția silvică a zonei.

Plana de cartof reprezintă activitatea specifică zonei — cultivarea cartofului.

Floarea-de-colț semnifică flora zonei.

Zidul face referire la zidurile Cetății Negru Vodă din comună.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Cășeu, județul Cluj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Cășeu, județul Cluj, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Cășeu, județul Cluj, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Sirma Caraman,
secretar de stat

București, 12 iulie 2018.
Nr. 534.

STEMA
comunei Cășeu, județul Cluj

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Cășeu,
județul Cluj

Descrierea stemei

Stema comunei Cășeu, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află un stejar de aur.

În partea superioară, în stânga, în câmp albastru, se află un zid de cetate crenelat format din patru rânduri de cărămidă, de argint.

În partea inferioară, în dreapta, în câmp albastru, se află un brâu undat de argint.

În partea inferioară, în stânga, în câmp roșu, se află un cap de berbec de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Stejarul reprezintă bogăția pădurilor de foioase din localitate.

Zidul crenelat face referire la castrul roman „Samum” de la Cășeu, declarat monument istoric.

Brâuul undat reprezintă râul Someș.

Berbecul simbolizează ocupația specifică a zonei, creșterea animalelor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Ideciu de Jos,
județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Ideciu de Jos, județul Mureș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 17 iulie 2018.
Nr. 543.

STEMA
comunei Ideciu de Jos, județul Mureș

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Ideciu de Jos,
județul Mureș

Descrierea stemei

Stema comunei Ideciu de Jos, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular, pe fond de azur, cu marginile rotunjite, mobilat cu un semn-stea de colind cu 12 raze, din care 6 perlate, cuprinse într-un hexagon, totul de aur. Steaua are în centru o cruce aurie înscrisă într-un cerc roșu cu marginile de aur.

În vârful scutului se află o terasă neagră cu un căprior răsturnat, undat, de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Fondul de azur reprezintă credința și permanența comunei, iar semnul-stea de colind reprezintă bogăția antropologiei culturale, festivalurile și obiceiurile tradiționale.

Terasa simbolizează relieful zonei — dealul Sânioara, cu valorile arheologice și istorice.

Căpriorul răsturnat undat reprezintă cele două izvoare termale și băile de nămol.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea modelului steagului comunei Săcuieu,
județul Cluj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Săcuieu, județul Cluj, prevăzut în anexa nr. 1.

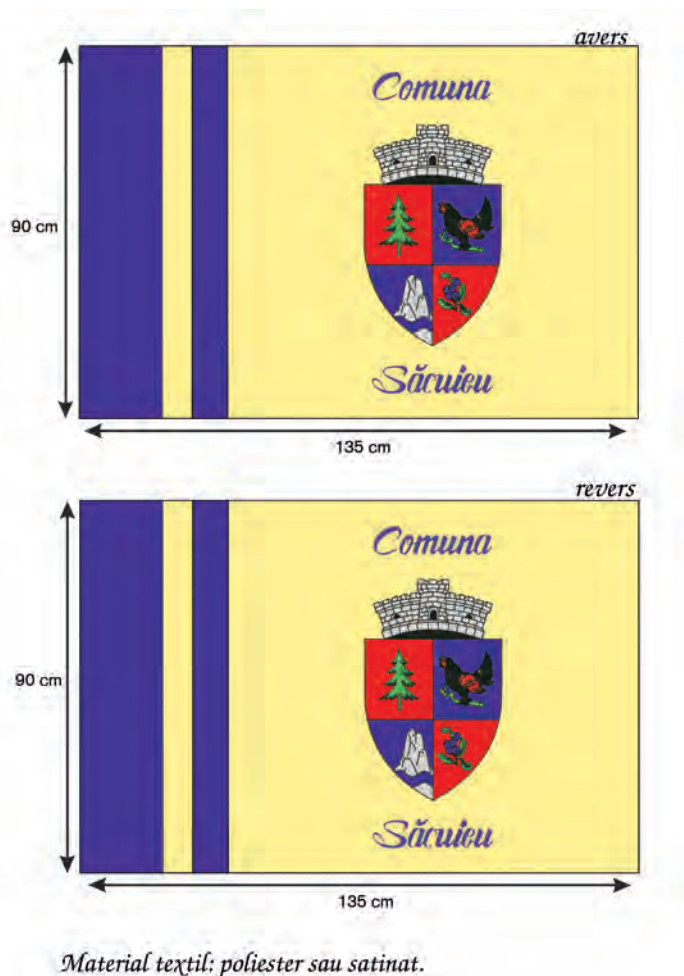
(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Săcuieu, județul Cluj, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 17 iulie 2018.
Nr. 544.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului comunei Săcuieu, județul Cluj

Descrierea steagului

Modelul steagului comunei Săcuieu, potrivit anexei nr. 1, este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, galben cu două benzi vertical, albastre, inegale în partea stângă unde se fixează hampa.

În centru, pe galben, este imprimată stema comunei Săcuieu, deasupra stemei este inscripționat statutul localității „COMUNĂ”, iar în partea de jos denumirea „SĂCUIEU”, cu litere de culoare albastră.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Săcuieu, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află un brad verde.

În partea superioară, în stânga, în câmp albastru, se află un cocoș de munte cu creasta și aripile roșii, stând pe o ramură verde.

În partea inferioară, în dreapta, în câmp albastru, se află o stâncă de argint străbătută de un brâu undat albastru.

În partea inferioară, în stânga, în câmp roșu, se află o ramură cu afine.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Bradul simbolizează bogăția silvică a zonei.

Cocoșul de munte subliniază existența în zonă a acestei păsări sălbatice.

Stâncă subliniază faptul că aici există, sub formă de monumente ale naturii, Pietrele albe.

Ramura de afine reprezintă una dintre ocupațiile locuitorilor: recoltarea fructelor de pădure și a plantelor medicinale.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea albastră (sau azur) — reprezintă apa, dar și aerul, cel mai nobil element după foc, și simbolizează blândețea, frumusețea, noblețea și buna-credință.

Culoarea galbenă (sau aurul) — reprezintă pământul, este simbolul forței și bogăției. Reprezintă și bogăția, și holdele aurii de grâu din timpul verii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Romanu, județul Brăila

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Romanu, județul Brăila, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Romanu, județul Brăila, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 17 iulie 2018.
Nr. 550.

ANEXA Nr. 1*)

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Romanu, județul Brăila

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Romanu, județul Brăila

Descrierea stemei

Stema comunei Romanu, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, încărcat cu un legionar roman de argint redat în întregime și din față, îmbrăcat cu platoșă, purtând pe cap un coif cu pană, încins la șold, în partea dreaptă, cu gladius, ținând în mâna stângă, flexată la nouăzeci de grade, o sulită poziționată ușor oblic spre senestra, iar cu mâna dreaptă, rezemată de partea stângă a marginii de sus a unui scut dreptunghiular, dotat cu bordură subțire, înalt până la șold, broșând puțin pe partea dreaptă a omului, încărcat cu o acvilă neagră, redată din față, cu aripile deschise și cu zborul în sus.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Legionarul roman face trimitere la denumirea localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Pianu, județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Pianu, județul Alba, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Pianu, județul Alba, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

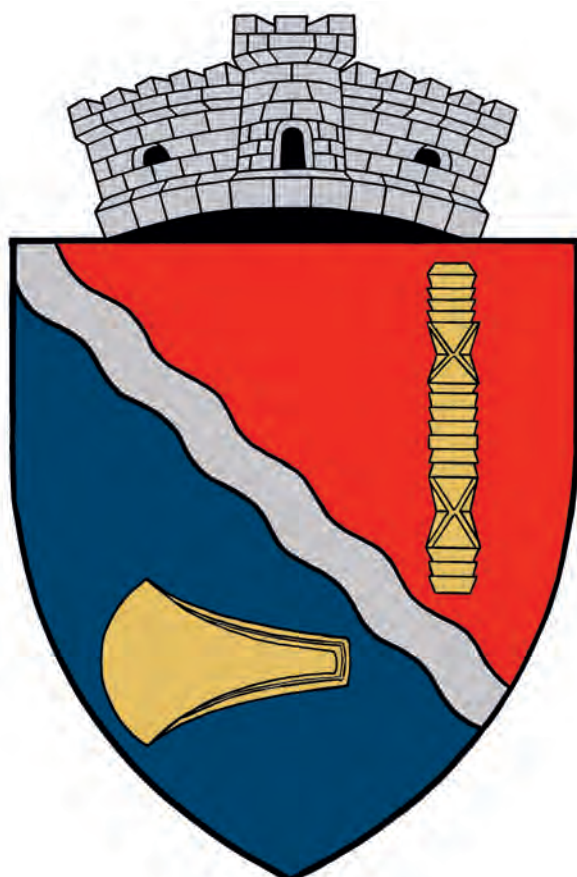
Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

București, 24 iulie 2018.
Nr. 573.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Pianu, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Pianu, județul Alba

Descrierea stemei

Stema comunei Pianu, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în bandă, de un brâu undat de argint.

În partea superioară, în câmp roșu, se află un stâlp funerar, de aur, în pal, format din 13 module trapezoidale înguste, așezate alternativ cu bază în sus sau în jos și terminate, în partea superioară, în trunchi de con. Intercalate, spre bază și spre vârf, se află câte două module trapezoidale late, unite prin baza mică și ornamentate cu un motiv în forma literei X.

În dreapta jos, în câmp albastru, un șaitroc, văzut de sus, de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Stâlpul funerar sugerează faptul că localitatea se află în una dintre puținele zone din țară în care tradiția precreștină a stâlpului de mormânt s-a păstrat.

Atât culoarea stâlpului, cât și cea a șaitrocului (unealta tradițională folosită la scoaterea aurului din râu) sugerează mineritul aluvionar, nu cel de mină.

Banda undată sugerează, de asemenea, meșteșugul exploatării aurului din râu.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 50/2011 pentru reglementarea modalității de plată și recuperare a cheltuielilor de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva persoanelor care ocupă sau au ocupat funcții de demnitate publică, înalți funcționari publici, funcționari publici și personal contractual în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al unităților aflate în subordinea acesteia

Având în vedere:

— Sentința civilă nr. 2.621 din 16.09.2016, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.859/2/2016, definitivă prin Decizia nr. 1.748 din 3.05.2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal;

— Sentința nr. 798 din 23.02.2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.552/2/2017, nedefinitivă,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 50/2011 pentru reglementarea modalității de plată și recuperare a cheltuielilor de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva persoanelor care ocupă sau au ocupat funcții de demnitate publică, înalți funcționari publici, funcționari publici și personal contractual în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al unităților aflate în subordinea acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 19 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) au calitatea de parte sau au avut calitatea de parte în cadrul unor proceduri judiciare având ca obiect acte ori fapte săvârșite în legătură cu funcțiile prevăzute la lit. a);”.

2. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Secretariatul Comisiei monitorizează litigiile în legătură cu care s-au efectuat solicitări de plată, iar la soluționarea definitivă a acestora întocmește un referat către conducerea structurii juridice din care face parte, propunând și înștiințarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu privire la finalizarea procedurii litigioase, după caz.”

3. La articolul 5 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) precizarea unei valori estimate/valoarea totală a cheltuielilor de judecată ocazionate de procedurile judiciare, exprimată în moneda națională, dacă nu rezultă din documentele prezentate, după caz;”.

4. La articolul 6 alineatul (5), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) dacă prin hotărâre judecătorească definitivă s-a reținut incidența art. 10 alin. (1).”

5. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sub rezerva respectării prevederilor alin. (2), pot fi solicitate la plată cheltuielile de judecată aferente serviciilor

prestate efectiv în procedurile judiciare în care beneficiarul este sau a fost parte.”

6. La articolul 8, alineatul (4) se abrogă.

7. La articolul 9 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) în cazul serviciilor avocațiale: factura, în original, confirmarea beneficiarului că serviciile avocațiale au fost prestate efectiv și în legătură cu procedura judiciară în care este sau a fost implicat, precizarea expresă a sumelor care pot fi plătite pentru serviciile respective, precum și contul bancar în care urmează a se face plata;

b) în cazul serviciilor de expertiză judiciară: orice document din care rezultă admiterea probei cu expertiză judiciară, confirmarea beneficiarului că serviciile de expertiză au fost prestate efectiv, precizarea expresă a sumelor care pot fi plătite pentru serviciile respective, precum și contul bancar în care urmează a se face plata.”

8. La articolul 10, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Titlul executoriu reprezentat de convențiile prevăzute în anexele nr. 1 și 2 se înaintează organului fiscal din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală competent conform Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la primirea lor.”

9. La articolul 10¹, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Cererea prin care se solicită beneficiul prevederilor art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2009, poate fi depusă și de persoanele care nu solicită aprobarea la plată a cheltuielilor de judecată decât după epuizarea procedurilor judiciare și numai în situația prevăzută de art. 10 alin. (2). Dispozițiile art. 5, 6, art. 8 alin. (3), precum și ale art. 9 se aplică în mod corespunzător.

(2) După aprobarea cererii prevăzute la art. 5, beneficiarul transmite ordonatorului de credite, semnată, convenția prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin, cu excepția cazului în care prin hotărâre judecătorească

a fost respinsă cererea de acordare a cheltuielilor de judecată, deși s-a solicitat instanței plata acestora.”

10. La articolul 10¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situația de excepție prevăzută la alin. 2 vor deveni direct aplicabile dispozițiile art. 9.”

11. În anexa nr. 1, punctul 5.2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să plătească beneficiarului cheltuielile cu serviciile avocațiale și cu serviciile de expertiză judiciară ocazionate de procedurile judiciare, pe baza documentelor justificative, în limita bugetului angajat;”.

12. În anexa nr. 1, punctul 6.2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să transmită ordonatorului de credite documentele pentru care solicită plata, conform condițiilor prevăzute la art. 5;”.

13. În anexa nr. 1, punctele 7.1 și 7.2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„7.1. În cazul serviciilor avocațiale, beneficiarul va depune la sediul ordonatorului de credite, la fiecare solicitare de plată, o cerere și factura, în original. Cererea va conține, în mod obligatoriu, confirmarea beneficiarului că serviciile avocațiale au fost efectuate în legătură cu procedura judiciară în care este implicat, precizarea expresă a sumelor care pot fi plătite pentru serviciile respective, precum și indicarea contului bancar în care urmează a se face plata.

7.2. În cazul serviciilor de expertiză judiciară, beneficiarul va depune la sediul ordonatorului de credite, la fiecare solicitare de plată, o cerere însoțită de orice document din care rezultă admiterea probei expertizei judiciare. Cererea va conține, în mod obligatoriu, confirmarea beneficiarului că serviciile de expertiză judiciară au fost efectuate în legătură cu procedura judiciară în care este implicat, precizarea expresă a sumelor care pot fi plătite pentru serviciile respective, precum și indicarea contului bancar în care urmează a se face plata.”

14. În anexa nr. 2, punctul 5.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.1. Ordonatorul are următoarele drepturi:

a) să solicite beneficiarului cesionarea tuturor drepturilor aferente cheltuielilor cu serviciile avocațiale și cu serviciile de expertiză judiciară ocazionate de procedurile judiciare în care acesta a participat;

b) să se îndrepte împotriva persoanei care a căzut în pretenții, ca urmare a cesionării tuturor drepturilor aferente cheltuielilor cu serviciile avocațiale și cu serviciile de expertiză judiciară ocazionate de procedurile judiciare în care a participat beneficiarul, astfel cum au fost reținute de instanța judecătorească sau de procuror, după caz;

c) să solicite beneficiarului încuviințarea executării silite a hotărârii judecătorești definitive/irevocabile sau a actului procurorului, după caz, în cazul în care instanțele judecătorești sau procurorul nu constată îndeplinirea ori omisiunea îndeplinirii, cu vinovăție constând în culpă gravă sau gravă neglijență, a oricărui act ori fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor ce îi reveneau.”

15. În anexa nr. 2, punctul 6.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.1. Beneficiarul are dreptul la plata cheltuielilor cu serviciile avocațiale și cu serviciile de expertiză judiciară ocazionate de procedurile judiciare în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor ce îi reveneau, în limita bugetului aprobat prin legea bugetare anuale.”

16. În anexa nr. 2, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 7

Modalitatea de plată

Beneficiarul va depune la sediul ordonatorului, la solicitarea de plată, o cerere, însoțită de documente justificative, în original. Cererea va conține, în mod obligatoriu, confirmarea beneficiarului că cheltuielile de judecată au fost efectuate în legătură cu procedura judiciară în care a fost implicat, cu precizarea expresă a sumelor care pot fi plătite pentru serviciile respective, precum și indicarea contului bancar, aflat la dispoziția solicitantului, în care urmează a se face plata.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 23 iulie 2018.
Nr. 2.591.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 095729